

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om Videnskabelighed og dens Fremme, især med Hensyn paa Fædrelandet

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 267. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1807_63-txt-shoot-idm480.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Skulde det være overdrevent at antage, at de tre Fierdedele af Kiøbenhavns Studenter neppe kunne skrive dansk, ei kunne anden Historie, end den, hvoraf de i Skolen og ved Universitetet lærte nogle Stumper, ei have andet Begreb om Philosophie, end at det er et slemt tørt Noget, man skal lære til anden Examen; ei vide andet om Poesie, end at det er Noget, som oftest Løgn, der rimer sig, eller dog, Gud veed, hvorfor, klinger ret smukt; og endelig ei have noget høiere Maal for deres Studeringer, end i det høieste bedste Karakter til Embedsexamen, og derpaa - et godt Embede^{*} Det følger af sig selv, at jeg her bestemt undtager de medicinske Studenter, der jo, som oftest, endnu før Embedsprøven begynde paa Doctordisputatsen, og altsaa maa have en ganske anden videnskabelig Tendents. Vel er jeg, som læg Mand i Lægevidenskaben, temmelig ubeføiet Dommer; men jeg mener, det flyder af Sagens Natur, og forklarer Phænomenet af den Lethed, hvormed Medicinerne komme til bestemteste Anskuelse af hiin herlige Sandhed: ars longa, vita brevis . Det Eneste, som i denne Henseende undrer mig, er, hvi denne Legion af Disputatser, der dog, efter mit Begreb om summis honoribus, sikkert maa have gjort Epoke i Videnskaben, ei er, med fortient Roes, omtalt i Hallische Litteraturzeitung, ved Siden af Lovtalen over Danmarks Pharmakopee. Jeg erindrer ikke engang, at have seet det anmærket, hvem den Første var, som med beskeden Følelse af sit Arbeids Fuldendthed, frabad sig Præses. . Efter Naturen var i det 268mindste dette Maleri for nogle Aar siden. Maaskee er det ikke længere saa, og det vilde glæde mig; men saare meget kunne dog vel ikke Musernes Sønner være vanslægtede i de faa Aar, jeg ikke kiænder Universitetet.